

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 279) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Regulering af Lønninger eller Tillæg til Lønninger i forskellige Forhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3241; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1071).

Sagen sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stawning): Jeg vil blot forbeholde mig at stille Ændringsforslag til anden Behandling, idet en formel Fejl har indsneget sig i det foreliggende Lovforslag.

Holger Eriksen: Selv om den Kendelse, Arbejds- og Forligsnævnet afgav, formelt kun omfatter visse Grupper af Arbejdere, er det rimeligt, at man drager visse Konsekvenser ogsaa for de Lønninger, som ligger udenfor, men beregnes i Henhold til Vedtægt, Regulativ eller overenskomstmaessig Aftale paa Grundlag af et udregnet Pristal. Paa samme Maade, som Tilfældet var med den Lov, der blev vedtaget for et Aar siden, fastslaar det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, at Lønningerne i saa Tilfælde ikke maa forhøjes mere end Lønningerne i Henhold til den Kendelse, jeg nævnte før, eller i Henhold til den Lov, som bliver gennemført vedrørende Tillæg til Tjenestemændene.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg) m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3245; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1072).

Sagen sattes til Forhandling.

Holger Eriksen: Det var naturligvis ikke med Glæde, at Arbejderne i private Erhverv konstaterede, at de gennem den Kendelse, Arbejds- og Forligsnævnet afsagde, fik fastslaet, at deres Lønninger blot kunde stige med et Beløb, der kun med en Brøkdel gav Dækning for den Prisstigning, der havde fundet Sted. Paa samme Maade vil det naturligvis ogsaa være med Sorg, Tjenestemændene modtager et Forslag, der gaar ud paa, at heller ikke de faar Dækning for Prisstigningen, men paa den anden Side maa der være et Forhold mellem de to Foreteelser, og det Lovforslag, der foreligger her, gaar ud paa, at man giver Tjenestemændene omtrent det samme, som Arbejderne i private Virksomheder har faaet.

Jeg anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Det, der har Interesse ved en Lejlighed som denne, er ikke saa meget, om Tjenestemændene skal have en Portion mere eller mindre i Dyrtidstillæg, men mere dette, om Regeringens Priso- og Lønpolitik er forsvarlig og tidssvarende. Spørgsmaalet er, om Regeringens økonomiske Politik, som det foreliggende Lovforslag er et Led i, er rimelig og fornuftig.

Hvad specielt en Forhøjelse af Tjenestemændenes Dyrtidstillæg angaar, da ræsonnerer man vel i Almindelighed som saa, at naar Arbejderne skal have mere i Løn, saa maa Tjenestemændene og ligestillede selvfølgelig have et tilsvarende Løntillæg. For at komme til Bunds i Sagen er det imidlertid nødvendigt at komme til Klarhed over, om der er System i Tingene, eller om det hele gaar paa bedste Beskub.

Regelen er ved at blive den, at Regeringen egenmægtig griber regulerende ind paa Omraader, der har Forbindelse med det økonomiske Liv, og det skal jeg under de forhaandenværende Omstændigheder ikke indvende noget særligt imod, for saa ved man da, hvor Ansvaret skal placeres. Men en Ting synes jeg afgjort, man kan forlange,